

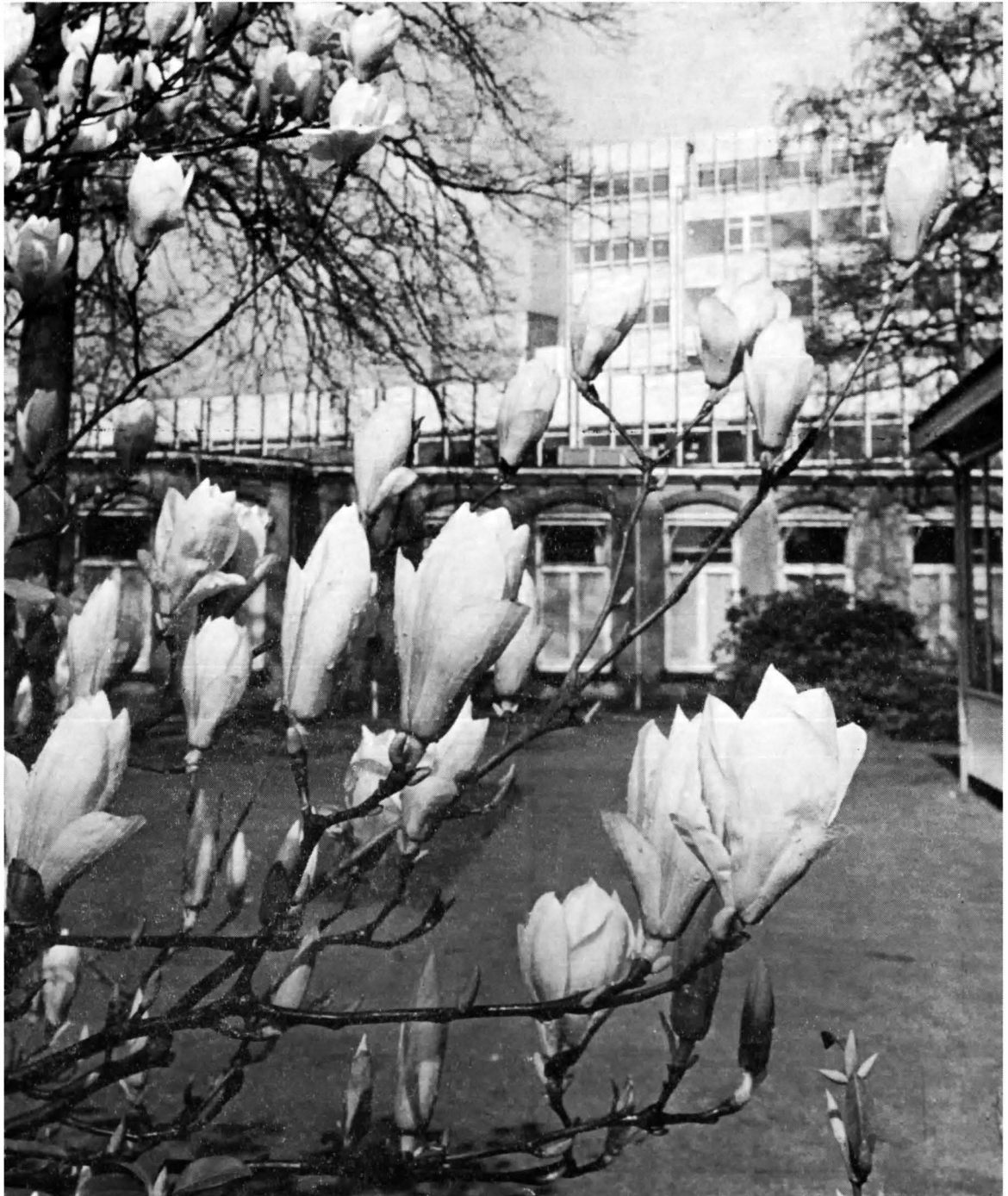

monitor

kontakblad voor het personeel

van de stichting „het juliana ziekenhuis”, sprengeweg 68, apeldoorn

april 1972, 1e jaargang no. 7

Van de redactie

Zo plotseling als de kopy bij de redactie kwam binnenstromen, evenzo plotseling is deze stroom tot stilstand gekomen. Alleen onze direktice was de regel-bevestigende-uitzondering met het sluitstuk van haar serie over de Philippijnen. De redactie zou de redactie niet zijn als zij (waarom is een redactie zij?) dit op zich liet zitten, dus u heeft toch een aprilnummer. Zullen we afspreken, dat u nu weer aan de beurt bent? Dank u voor uw bereidwillige medewerking.

Dit geregeld zijnde, stappen wij met onze fotograaf (zie voorplaat) de lente binnen. Al doet het weer dit niet altijd vermoeden, wij zitten volop in het meest hoopgevende seizoen van het jaar. Vindt u ook niet dat het getjilp van de vogels en de aanblik van de lammetjes in de wei ons wat minder zwartgallig, ja zelfs een tikje optimistisch maakt? Wij krijgen hoop, dat ons halfjaarlijks bezoek aan de tandarts ons geen zenuwbehandeling zal kosten en dat de vijf kilo die we te zwaar zijn er deze zomer definitief af zullen gaan. En de redactie hoopt dat u... (zie eind vorige alinea).

Op de Monitor een ongewone patiënt, die het ziekenhuis-leven nu eens door een andere bril beziet. Dat hij, evenals trouwens alle andere patiënten, weer spoedig van de lentezon mag genieten is de wens van de redactie van

Monitor

april 1972, 1e jaargang no. 7

Redactie:

P. Bakker Schut (hoofdred.)

Th. Hetebrij

Zr. L. Muis

Zr. T. H. Olthof

A. G. Zimet (plv. hoofdred.)

W. A. van Seters (foto's)

R. M. P. Wieringa (tekeningen)

Mevr. M. E. Krijgsman-Bakker (secr.)

Inleverdatum voor kopij en advertenties:
vóór de 10e van de maand bij het secretariaat

Afscheid mevrouw Looyaard

Op 18 april werd afscheid genomen van mej. J. W. C. Looyaard die i.v.m. het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd haar plaats als direktie-sekretaresse aan een jongere kollega heeft afgestaan. In kleine kring werd een afscheidsbijeenkomst gehouden waarbij drs. H. Bottinga zich bijzonder dankbaar toonde voor de „geruisloze” wijze waarop alles steeds geregeld was. Speciaal de hele archivering was een enorme taak, waarbij het opviel dat zelfs de oudste stukken, indien nodig, snel op tafel kwamen. Een fraai ingelegd serveerblad vergezeld de de beste wensen voor de toekomst door de heer Bottinga.

Namens alle kollega's van de administratie (en aanverwante afdelingen) sprak onze administrateur de heer Y. H. D. Kramer.

Hij dankte mej. Looyaard voor de goede kollegiale samenwerking en bood haar een tweetal boekwerken aan, waarvan (uiteraard) één over Indonesië, het land waaraan mej. Looyaard haar hart verpand heeft.

Bij de goede wensen van de heer Kramer, voor het nu komende tijdvak van 65 plus voegen wij gaarne die van de redactie.

Niet vaarwel, doch hopelijk tot ziens.

Mededeling

Met ingang van 1 april 1972 is Zr. M. Kosterman officieel benoemd tot hoofd van de verplegingsdienst, tevens waarnemend direktice.

De Direktie

Wist u . . .

dat de Apeldoornse Courant zijn verkooppunt gesloten heeft omdat 80 procent van de kranten die uitgenomen werden, niet werden betaald?

Indien personeelsleden hiervan de oorzaak zijn geweest hebben zij hun wel betalende collega's en de patiënten hiermee een slechte dienst bewezen. Wij hopen, dat wij de twee andere kranten mogen behouden.

Jubileum J. Kamphuis

Op 26 maart was voor de familie Kamphuis de grote dag daar. De eerste der huisknechten vierde zijn 25-jarig jubileum en dat was reden genoeg voor een feestelijke bijeenkomst in de eetzaal. Onder een hartelijk welkomstapplaus namen de heer en mevrouw Kamphuis, vergezeld van dochters en schoonzons, plaats in de jubileum-zetels. Namens de directie sprak drs. H. Bottinga. Hij liet de loopbaan van de heer Kamphuis de revue passeren en wees op de vele veranderingen die zich in de loop van de tijd ook in de huishoudelijke dienst hadden voorgedaan. Met dank voor het vele nuttige werk overhandigde de heer Bottinga de jubilaris de traditionele enveloppe-met-inhoud en een dito fles. Ook mevrouw Kamphuis werd in de dank betrokken voor de steun die zij voor haar man was geweest. Namens de medische staf sprak dr. A. van Gelder. Hij onderstreepte het belang van een schoon ziekenhuis; wat dat betreft slaan die in Nederland een goed figuur. Dokter van Gelder sprak zijn bewondering uit voor de opgewekte wijze waarop de heer Kamphuis zelf 's morgens vroeg zijn werk doet en overhandigde hem een thermosfles voor de zondagpicnic, terwijl mevrouw Kamphuis bloemen in ontvangst mocht nemen. De heer P. G. Tideman, hoofd van de civiele dienst, waardeerde de altijd positieve instelling van de jubilaris. Dat de heer Kamphuis overal in het zie-

kenhuis gezien is had hij gemerkt aan de spontane reacties, die hij ontmoette bij de „collecte” voor het jubileumcadeau. Hij hoopte, dat de samenwerking nog lang net zo plezierig zou blijven als voorheen en gaf de heer Kamphuis een vervanging voor zijn zoekgeraakte kalotje en een picnicmand; mevrouw Kamphuis kreeg een paasverrassing.

Namens de collega's sprak de heer J. J. A. Boerkamp. Na enige komische voorvallen in goed Apeldoorns verteld te hebben gaf hij in dichtvorm een stukje historie van de jubilaris.

Namens het personeel bood hij hem een bandrecorder aan.

Na een dankwoord van de jubilaris mochten hij en zijn familie van zeer velen uit alle geledingen van het ziekenhuis gelukwensen in ontvangst nemen. In de Instuif werd het feest daarna op informele wijze voortgezet, waarbij menig glaasje op de gezondheid van jubilaris en echtgenote werd geheven. Dat de heer Kamphuis na afloop van het feest zichtbaar tevreden verklaarde dat het voor hem een onvergetelijke dag was geworden, mag ons allen reden tot tevredenheid geven, want dat hij zo'n huldiging verdiend heeft is zeker.

UTERMÖHLEN

U

NU v/h UTERMÖHLEN & Co.
Amsterdam

VEILIG IDEE!

ALTIJD NET IETS BETER

Dr. G. Boersma

Een specialist zelf onder het mes en opgenomen in ons eigen ziekenhuis. Reden genoeg voor de redactie om eens te gaan praten met Dr. G. Boersma, orthopedisch chirurg, die hier ligt bij te komen van een niersteenoperatie.

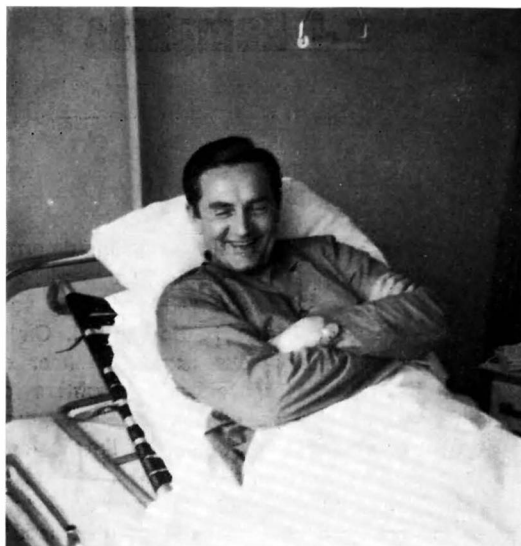
U hebt al heel wat mensen geopereerd; hoe voelt het om nu zelf als patiënt te liggen?

Ik neem aan heel anders dan voor een gewone patiënt. Natuurlijk is het lichamelijke ongemak hetzelfde, maar ik heb me geen enkel ogenblik angstig gevoeld. Bovendien lig ik in een vertrouwde omgeving en krijg ik wel een ietwat speciale behandeling. Nee, ik heb geen moment tegen de operatie opgezien; wat ik wel heb onderschat was de wondpijn.

Zou het niet goed zijn als elke specialist af en toe eens patiënt was om zich beter in de gevoelsituatie van de patiënt in te leven?

Nee, ik geloof dat dit geen enkel effect zou hebben; je blijft de zaak toch van de andere kant bekijken. Misschien zou dit opgaan als je anoniem in een wildvreemd ziekenhuis 3e klasse ging liggen. Als het goed is maakt een dergelijke ervaring geen verschil in het inlevingsvermogen van de arts; dat dient hij ook zó te hebben. Elk mens reageert anders op een operatie en je moet met de individuele reacties rekening houden. Dat houdt ons beroep juist zo levendig; er is wel een zekere routine bij, maar elk geval is verschillend en moet door de arts ook als zodanig bekeken worden, anders wordt het vak saai en dan doe je je werk ook niet goed meer.

Een bekend verschijnsel is, dat vele doktoren bij een eigen kwaal te lang wacht met het consulteren van een collega.

Dr. Hoets, die juist binnenkomt om naar de welstand van zijn collega te informeren, beaamt dit.

Was dit bij u ook het geval?

Nee, ik heb maar twee dagen gewacht, want ik had een feestje dat ik niet wilde missen. Over het algemeen is dat misschien wel waar, maar als je een acute niersteenaanval hebt gehad dan wacht je echt niet langer dan nodig is.

Er wordt tegenwoordig nog al eens geschreven dat een patiënt in een ziekenhuis eigenlijk onmondig is. Hem wordt voorgeschreven wat en hoe laat hij moet eten en drinken, hoe laat hij moet wakker worden en gaan slapen. Wij nemen aan, dat u daar geen last van zult hebben, maar wat denkt u van deze opmerking in zijn algemeenheid?

In zijn algemeenheid is dit inderdaad juist, de patient is onmondig. In hoeverre dit nodig is? Ik taxeer dat 80 procent onvermijdelijk is, terwijl voor zo'n 20 procent wat meer aan de persoonlijke verlangens van de patiënt tegemoet kan worden gekomen.

Maar dit blijft een moeilijke kwestie, want een ziekenhuis is nu eenmaal geen hotel. Overigens kan een wijze hoofdverpeegster in dit opzicht een boel opvangen. Heel belangrijk is dat de patiënt ook uitgelegd wordt waarom aan zijn verlangens niet kan worden tegemoet gekomen. En misschien mankeert hier nog wel eens wat aan door een zekere gejaagdheid tengevolge van een tekort aan personeel. Er moet alleen niet meer worden geregmenteerd dan nodig is. Als voorbeeld: 's avonds worden de planten weggehaald. De ene zuster, aan wie ik vraag waarom, doet dat omdat het nooit anders is geweest, een andere zuster meent dat het is

Limerick

Er was een verpleegster in Loenen
Die de cardioloog wilde zoenen.
Ze zei: Zegt u nee,
Dan zit u d'r mee,
Want dan zinkt me het hart in de schoenen.

omdat de planten de zuurstof uit de lucht halen. Ten eerste is dat een fabeltje en al zou het zo zijn: in deze kamers is genoeg ventilatie. Dit, alhoewel op zichzelf volstrekt onbelangrijk, is toch niet nodig. Maar een volledige mondigheid is in een ziekenhuis absurd, want dan zou het personeel het grootste deel van de tijd bezig zijn met eindeloze discussies.

Leest u Monitor regelmatig en zo ja, welke artikelen en wat vindt u er van.

Ja, ik lees het en helemaal; het is tenslotte niet zo dik dat er niet door te komen is. Ik vind het een zeer nuttig instituut, alleen zoekt het naar mijn idee nog een beetje naar een eigen gezicht. En dat duurt bij een dergelijke periodiek altijd enige tijd.

Wij hebben nog geen bijdragen van onze specialisten gehad.

Zou dat komen doordat ze het te druk hebben of omdat ze daartoe niet speciaal zijn uitgenodigd?

De meeste artsen hebben het inderdaad bijzonder druk.

Daarom zullen ze niet zo makkelijk tot schrijven komen. Zeker het schrijven van medische artikelen in een periodiek voor leken is een lastige zaak; het ontaardt zo snel in Libelle-achtige lektuur. Ik zou de redactie liever aanraden als er actuele medische zaken aan de orde zijn, de arts om commentaar te vragen; dit leidt m.i. tot betere resultaten.

Wij nemen deze tip ter harte en drinken een (stevige) slok sherry op het algeheel herstel van ons interview-slachtoffer van deze maand.

Uit de M.C.

Op 30 maart kwam de Medezeggenschaps Commissie voor het eerst dit jaar in vergadering bijeen. Een belangrijk deel van deze bijeenkomst was gewijd aan de bespreking van de mogelijkheden van medezeggenschap in ons ziekenhuis. Hierbij werd o.a. afgesproken dat de directie zich positief zou opstellen t.a.v. scholingsactiviteiten voor M.C.-leden en dat van ziekenhuis-zijde zoveel mogelijk informatie aan de leden verstrekt zal worden. Teneinde de communicatie te verbeteren zal in Monitor een besluitenlijst van elke vergadering worden opgenomen (waarvan hier de eerste). Hierin komen uiteraard alleen de belangrijkste zaken aan de orde. Voorts zal het jaarverslag van de M.C. in het vervolg aan belangstellende personeelsleden ter inzage worden verstrekt.

T.a.v. de salarissen van de ziekenverzorgsters is besloten, dat daar waar de onderlinge verhoudingen door de inpassing van 1-7-1971 verstoord zijn, een correctie zal plaatsvinden per een nader te bepalen datum. De wijze waarop is nog in discussie. De bespreking van de compensatieregeling van vrije dagen tijdens ziekte werd i.v.m. tijdgebrek verschoven naar de volgende vergadering te houden op 8 juni a.s.

De Filippijnen

slot

De Spaanse bezetters hebben veel aan de ontwikkeling van het onderwijs gedaan. De universiteit van Santa Tomas werd in 1611 gesticht. Spaans werd de taal voor algemeen gebruik en de Spaanse cultuur begon zijn invloed op de Filippijnse te manifesteren.

Grote stukken land werden aan de kerk en aan Spaanse officials toegewezen. Dit z.g. encomienda systeem veroorzaakte het klassestelsel, waarbij de grote massa voor een kleine minderheid moest werken.

In feite is dit nog een van de moeilijkheden in de Filippijnen. De rijkdom is in handen van een minderheid, wat ongetwijfeld problemen geeft.

Hoewel tussen beide partijen geen echte vriendschap of echte haat bestond, was de verhouding toch een van „onderdrukte van de onderdrukker”. De Filippijnen voelden zich tekort gedaan en de noodzakelijkheid van sociale herzieningen was evident.

In de 19e eeuw kwamen moderne gedachten vanuit het Westen over en brachten onrust in de gemeedten. De Filippijnen begonnen met eisen te komen en toen de Spaanse beloften van herzieningen niet werden gerealiseerd, was de tijd rijp voor rebellie.

Op 29 augustus 1896 begonnen rond Manilla de gevechten tegen de Spaanse soldaten. Nadat op 30 december 1896 Dr. José Rizal was geëxecuteerd, kwam het hele land in opstand.

Het duurde echter tot april 1898 dat met behulp van de Amerikanen de Spaanse vloot verdreven kon worden en op 12 juni 1898 trokken de Spanjaarden zich geheel terug.

De Filippijnen hadden gehoopt op onafhankelijkheid, maar deze kwam niet tot stand. Binnenlandse onlusten, nu met de Amerikanen, bleven voortduren tot 1902.

Na de eerste kennismaking bleek dat de nieuwe bezetting een totale ommekeer voor het land betekende. Amerika kende een grote mate van zelfstandigheid aan het land toe en de op dat moment geremde ontwikkeling werd weer met volle kracht aangepakt.

De gezondheidszorg verbeterde aanmerkelijk en de basis voor een moderne staat werd gelegd. Dat de Filippijnen onafhankelijk moesten worden stond vast, maar wanneer was voor beide partijen niet zeker.

In 1934 werd de Tydings-Mc. Duffie act aangenomen, waarbij als datum van onafhankelijkheid 4 juli 1946 werd vastgelegd.

Weinig wisten beide landen van hetgeen hen daarvoor nog te wachten stond. Door het uitbreken

van de 2e wereldoorlog en de aanval op Pearl Harbour raakte Amerika en dus ook de Filippijnen in oorlog met Japan.

Op het schiereiland Bataan werd door de gezamenlijke troepen in het begin van 1942 bitter gevochten, maar de strijd werd verloren en de Filippijnen werden door de Japanners bezet.

Generaal Mac Arthur, die de leiding over het Filippijnse leger had gevoerd, beloofde terug te komen. Hij hield woord en op 20 oktober 1944 landden weer Amerikaanse troepen op de Filippijnen.

Het land was toen echter volkomen vernield. Honderduizenden burgers waren gedood en in het felle ondergrondse verzet tegen Japan gevallen.

Na de heroverering zijn 17.177 Amerikaanse soldaten, die hun leven gaven voor de vrijheid van de Filippijnen, begraven op de grootste Amerikaanse begraafplaats buiten de Verenigde Staten.

Op 4 juli 1946 werd de onafhankelijkheid geproclameerd. Ondanks alle moeilijkheden blijft het land voortdurend vechten voor verbetering. Het is het

grootste land met Westerse invloeden, welks streven voortdurend gericht is op vrede in het Oosten; ook in de United Nations komt dit duidelijk tot uiting.

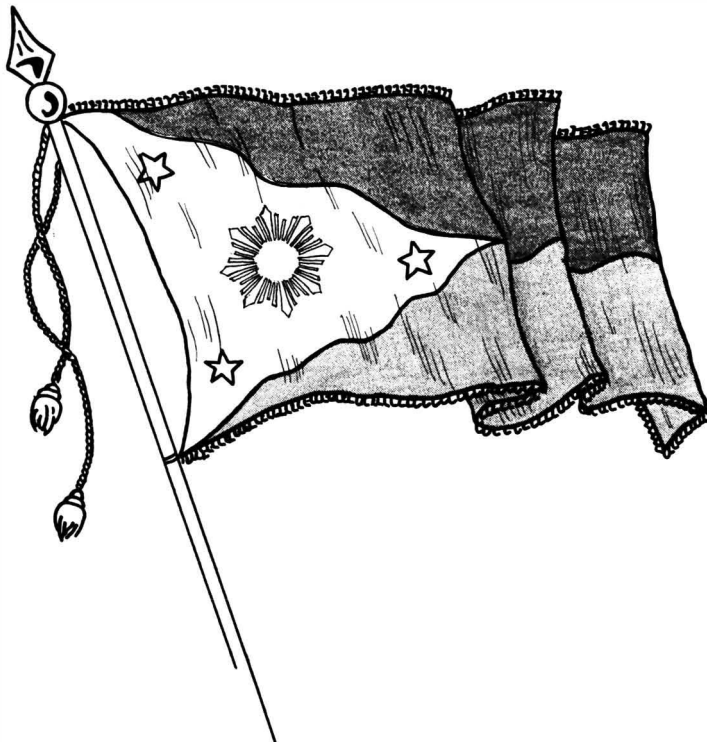
Een land, dat door zijn geweldige bevolkingsgroei nog ver van onze begrippen van welvaart af is. Maar het enthousiasme van de bevolking en naar wij hopen bekwame leiders, zullen de ontwikkelingen blijven stimuleren.

Ik zou u nog kunnen vertellen over hun politiek, over familietradities en over nog veel meer zaken. Ik heb dit land twee maal bezocht en er een tipje van gezien en ik ben mij gaan interesseren voor hun ontwikkeling.

Ik kan u aanraden met onze meisjes te gaan praten en hen bij u uit te nodigen om dit volk te leren kennen.

Misschien kunt u sparen om daar eens te gaan kijken; het is zeker de moeite waard.

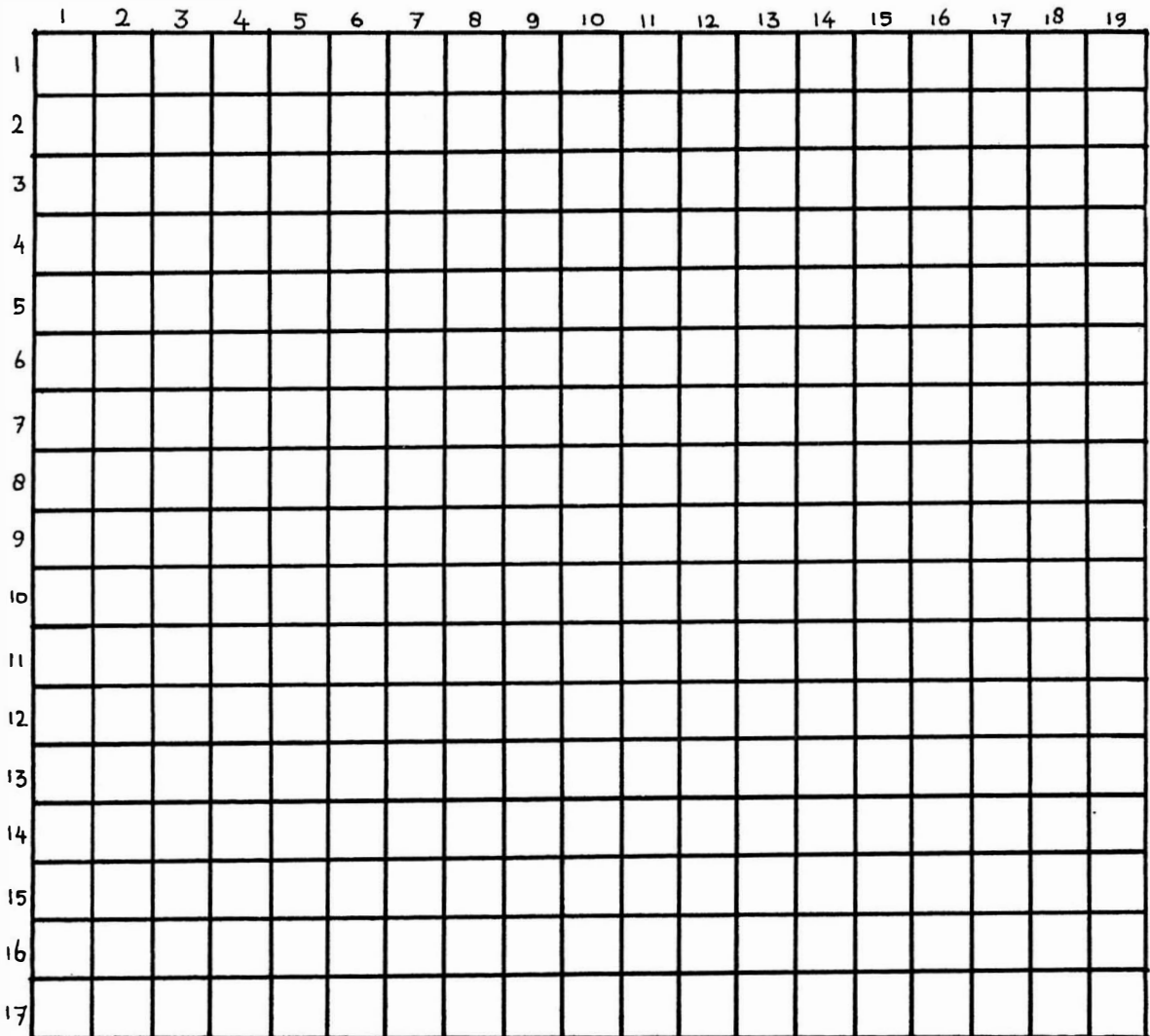
Mijn verhaal over de Filippijnen wil ik beëindigen met hun volkslied dat in het Engels als volgt luidt:

PHILIPPINE NATIONAL ANTHEM

Land of the morning,
Child of the sun returning,
With fervor burning,
Thee do our souls adore.
Land dear and holy,
Cradle of noble heroes,
Ne'er shall invaders
Trample thy sacred shore.
Ever within thy skies
And through thy clouds
And o'er thy hills and sea,
Do we behold the radiance,
Feel the throb of glorious liberty.
Thy banner, dear to all our hearts,
Its sun and stars alight,
O never shall its shining field
Be dimmed by tyrant's might.
Beautiful land of love,
O land of light,
In thine embrace 'tis rapture to lie.
But it is glory ever,
When thou art wronged,
For us, thy sons, to suffer and die.

A. v. d. W.

Veel animo was er voor ons cryptogram. Van de vele goede oplossers bleek na loting mej. S. Bakker in aanmerking te komen voor de boekenbon. Voor diegenen, die regelmatig een goede oplossing in-

zonden, doch tot nu toe geen prijs wonnen: blij doorgaan want de volgende maand komt een vette extra prijs voor diegene die van de afgelopen 6 puzzels de meeste goede oplossingen inzond!

Personalia

In dienst:

mevr. B. G. van der Hoeven-Toom
zr. A. Noppers
mej. A. Thalen
mej. C. Gijzenberg
mevr. M. L. Manuputy-Joseph
zr. E. M. Wopereis
mej. M. van Koeveringe
mevr. J. Bomhoff-Modderkolk

Uit dienst:

zr. G. J. van der Snel
zr. B. Hiemstra
zr. H. E. Buysman
zr. A. P. Bekker
zr. G. G. de Vries
zr. K. J. Hoogerwerf
zr. M. Rodijk
mej. C. W. Sileon
mevr. C. J. M. Splinter-v. Breen
mevr. A. J. M. Hüser-Nevels
mej. G. J. Borghuis
zr. C. W. Loman
J. L. A. Wolffers
mej. M. M. v. d. Hoek
mej. A. Kruk
mevr. G. Marz-Bakker
mevr. M. Zoetmulder-v. d. Gaag

Van de groene tafel

Verheugend is de grote opkomst bij het tafeltennissen op dinsdagavond. Deze animo is aanleiding geweest tot het organiseren van een onderlinge competitie waarbij de deelnemers elkaar eenmaal ontmoeten.

Dat zich onmiddellijk 18 deelnemers meldden is een verheugend verschijnsel.

De sterkeren hebben een handicap, zodat iedereen kans heeft op het winnen van de prijs.

Met nog één wedstrijd voor de boeg staat het eerste drietal in de middenmoot, terwijl het tweede nog geen kans gezien heeft van de onderste plaats te ontsnappen. Een geduchte training, juist in de competitie-loze zomermaanden zal daar volgend seizoen hopelijk verandering in brengen.

Dankbetuiging.

Langs deze weg wil ik U allen, mede namens mijn vrouw en kinderen, dankzeggen voor de vele felicitaties, bloemen en cadeaux, die wij bij mijn 25-jarig jubileum van U mochten ontvangen.

U hebt deze dag voor ons tot een onvergetelijke gemaakt.

J. Kamphuis

RAIFFEISENBANK

SPAARPLANNEN

dan naar de

BOERENLEENBANK

DE BANK VOOR IEDEREEN

STATIONSTRAAT 175-179 TEL. 15753
MARKTPLEIN 24 TEL. 17041 APELDOORN

A'.LE BANKZAKEN

w.o.

Jeugdsparen met 10 procent premie
Premiespaarplan met 20 procent premie
Salarisrekeningen

BIJKANTOREN

Adelaarslaan 82	Talingweg 66
Germanenlaan 370	Fr. v. Mierisstraat 1
Ugchelseweg 215	Mercatorplein 103
Mercatorplein 12	Korianderplein 33
Pinksterbloem 30	D. Kamphuisweg 2
Maasstraat 26	

UDDEL
Harderwijkerweg 6

BEEKBERGEN
Dorpsstraat 88